

Et temma risti rahwale,
 Gult keisriks woietud,
 Geks olgo ta so kir'kule,
 Ka ehteks hoietud.

Ta kannab rasket wallitsust,
 On siiski nõddruses,
 Geks on tall' tarwis walgustust
 Ta kõrges seisusses.

Ta noudko õige melega,
 So palle sarnadust,
 Ning sega ommal rahwal' ka,
 Ta saatko õnnistust.

Ta olgo omma troni peal
 Häil warjaks, tasujaks.
 Ja kureil olgo temma heal
 Hirm neile — nuhtlejaks.

Tall' rahwas tanno õiskago
 Siin rõmo-filmawees,

Seal ükski ärra kaebago,
 So wasto sinno ees.

Ta troni ümber ellago:
 Au, õigus, tõsistus,
 Et ial ärrahukkago
 Ta rigi wallitsus.

Lass' tedda sõdda wihtada
 Marahho hoidmisses,
 Ja julgest moeka tõmbada
 Ta rigi kaitsmisses.

Ning et temma ello päwad
 Keik sinnust seadetud,
 Siis anna, et nemmad jäwad,
 Meil õnneks pikkendud.

Geks wõtkem tedda mälleta
 Kui sedda pallume:
 Oh! Issand kule, õnnista,
 Suurt Keisrit allate.